

ב"ה, גליון קז תמוז תשמ"ו וועד העולמי ללימוד תורה לשמה ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר מאור ושמש פרשת בראשית

... ונראה בזה, דהנה כשעלה ברצונו הפשוט לברוא את העולמות צמצם אלקותו ית"ש מעילה לעלול ונשתלשלו העולמות ואור אין סוף ב"ה מתנוצץ לכל העולמות מעולם הגבוה לעולם השפל הגשמי, אך בעולמות העליונים מרגישים אור אלקותו ית"ש ובעולמות התחתונים הוא בהעלם. ואין שום נברא בעולם שאין אור אין סוף ב"ה מתנוצץ בו ואפילו בדוממים ועשבים. והנה עינינו רואות שאפילו הדוממים עולים מן הארץ מפני שהם משתוקקין לחזור להעלות לשרשן. כדאיתא באור החיים על פסוק ויכולו השמים והארץ וכל צבאם שכל צבא מעלה ומטה כולן משתוקקין לאור אלקותו ית"ש ותיבת ויכולו הוא מלשון כלתה נפשי. וכן איתא בכתבי האר"י ז"ל כשהצמחין עולין מן הארץ אז הוא זמן עלית העולמות. ואיתא בגמרא אין לך עשב מלמטה שאין לו מלאך מלמעלה המכה אותו ואומר לו גדל. ולכאורה ענין הכאה זו אינו מובן. ולהבין זאת נראה כי הקב"ה ברא כל העולמות על ידי כ"ב אותיות התורה ונקודות וטעמי התורה על ידי צרופי שמות ששם הוי"ה ב"ה מצטרף עם כל אות ואות בפנים ואחור ועם הנקודות. ואם כן אין שום דבר בעולם שלא יהיה לו חלק באיזה אות מאותיות התורה או באיזה נקודה. ואות ההיא או הנקודה ההיא יש לו חלק בשם הוי"ה ב"ה לכן משתוקקין כל הצמחין והאילנות להעלות לשרשן. ואיתא בכתבי האר"י ז"ל שצרופי האותיות נקראת הכאה שעל ידי שמכה אות באות ומצטרף אות לאות הוא בחינת הכאה. וזהו פי' אין לך עשב מלמטה שאין לו מלאך מלמעלה המכה אותו ואומר לו גדל, רצה לומר המלאך מאיר עליו אותו הצירוף השייך לו דרך הכאה, שאין לך שום עשב שאין לו צירוף ועל ידי זה יש לו חלק בשם הוי"ה ב"ה ועל ידי הצירוף ההוא הוא משתוקק לעלות לשרשו. ועל ידי מה הן מתעוררין לעלות לשרשן, הוא על ידי הצדיק שלומד תורה לשמה ליחד קודשא בריך

הוא ושכינתיה ומדבק עצמו באותיות התורה ובצרופי שמות ומיחד ומדבק ומקשר עצמו באין סוף ב"ה, על ידי זה הוא נותן חיות והתעוררות לכל הנבראים כולם לדוממים ולצומחים ולחיים ולמדברים שישתוקקו כולם לעלות לשרשן כי לכולם יש חלק באותיות התורה ובצרופי שמות. ועל ידי שהצדיק מעורר המיין נוקבין מתתא לעילא הוא מדבק עצמו באבות הקדושים וממשיך החסד הגדול על כנסת ישראל. וכן מפורש על פסוק וכל שיח השדה וגו' טרם יצמח וגו' ואדם אין וגו' ופירש רש"י וכשבא אדם כו' והתפלל עליהם וצמחו. נמצא למידין שהכל תלוי בתפלת הצדיק וכל שכן על ידי היחודים. והנה שם של ע"ב יוצא מהפסוקים ויסע ויבא ויט כדאיתא בזוהר הקדוש פרשת בשלח. ואיתא שם ויסע זה אברהם ויבא זה יצחק ויט זה יעקב, רצה לומר שהאבות הקדושים הנה שרשן משם ודשא הוא גם כן יחוד מלשון דש כידוע למביני דעת. ומזה נבוא לביאור ויאמר אלקים תדשא ארץ דשא ורצה לומר שהצדיק יהיה מיחד העולמות התחתונים עם עולמות העליונים. ויעורר מיין נוקבין ויגרום שכל הברואים כולן ישתוקקו להעלות לשרשן היינו ע"י התעוררותו של הצדיק יתייחדו העולמות ותתכסה הארץ עשבים ועל זה מרמז לשון דשא עשב רצה לומר על ידי זה הוא מדבק את עצמו לאבות הקדושים וממשיך החסד הגדול על הכנסת ישראל ולזה מרמז תיבת עשב ע"ב ש' רצה לומר שממשיך החסד שהוא שם של ע"ב והשי"ן רומז לאבות הקדושים ששרשם משם כמאמר הזוהר הקדוש הנ"ל. וזהו עשב מזריע זרע רצה לומר זאת נעשה על ידי שהצדיק מזריע ומעורר מיין נוקבין מתתא לעילא יורד כנגד זה מים דכורין מעילא לתתא היינו השפעות טובות. עץ פרי עושה פרי רצה לומר הצדיק שהוא נקרא עץ פרי עושה פרי שממשיך רחמים וחסדים גדולים על הכנסת ישראל אמן:

(המשך אי"ה בגליון הבא)